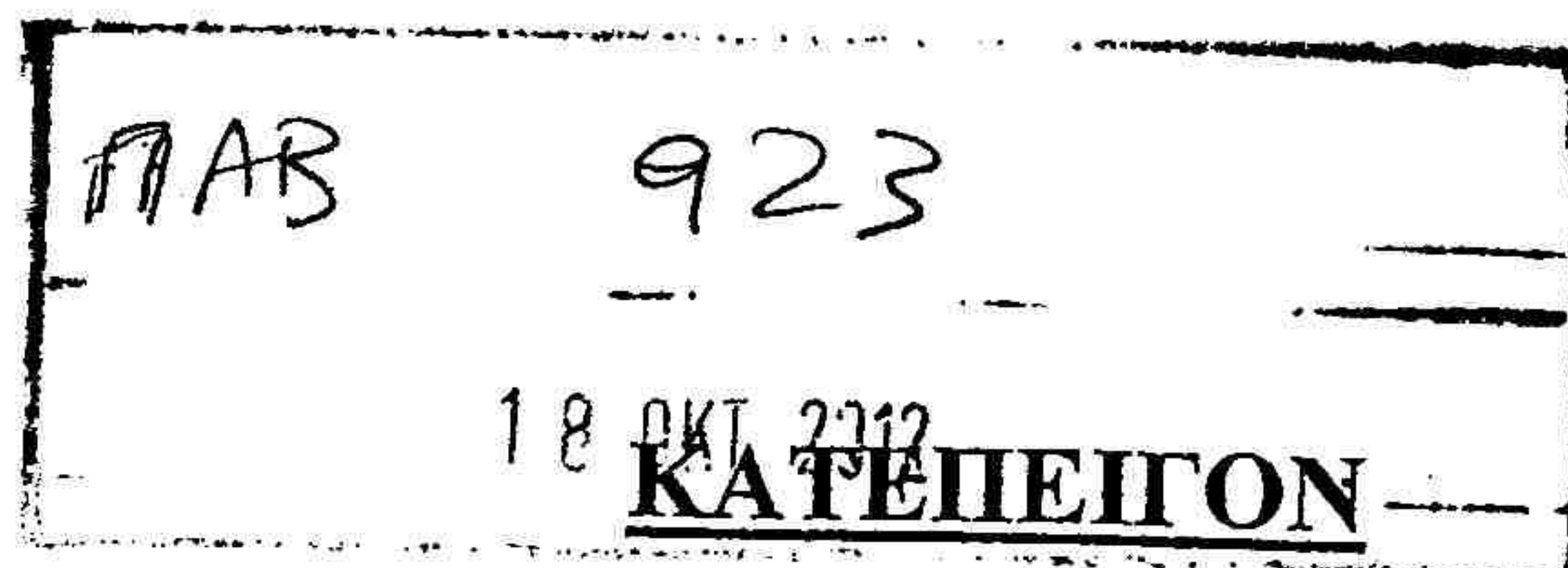

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ
ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Αθήνα, 8-10-2012

Αρ. Πρωτ. 115

Π ρ ο ς

τον κ. Γιάννη Στουρνάρα,

Υπουργό Οικονομικών

Κοινοποιούμενη στους κ.κ.:

Αντώνη Σαμαρά, Πρωθυπουργό της Ελλάδος

Ευάγγελο Βενιζέλο, Πρόεδρο ΠΑΣΟΚ

Φώτιο Κουβέλη, Πρόεδρο ΔΗΜΑΡ

.....

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Όπως και ο ίδιος θα έχετε αντιληφθεί, τις τελευταίες ημέρες έχει ανακύψει μείζον ζήτημα εξαιτίας της πρόσφατης και όλως αιφνιδιαστικής ενέργειας του Υπουργείου σας να προωθήσει τη νομοθετική πρωτοβουλία σχετικά με τον περιορισμό της ευθύνης του Επικουρικού Κεφαλαίου ως προς τις καταβαλλόμενες σε θύματα τροχαίων ατυχημάτων αποζημιώσεις.

Καταρχάς, σας υπενθυμίζουμε πως η ίδια πρωτοβουλία είχε αναληφθεί προ ενός ακριβώς έτους από το Υπουργείο σας και πάλι, οπότε και είχε επιχειρηθεί εκ νέου η παντελής κατάργηση της ευθύνης του Επικουρικού Κεφαλαίου ως προς την υποχρέωσή του να καταβάλλει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης και η εισαγωγή πλαφόν στην αποζημίωση που αυτό θα όφειλε να καταβάλλει για τις λοιπές αξιώσεις του παθόντα ενώ στην περίπτωση ανάκλησης της άδειας ασφαλιστικής εταιρίας ή πτώχευσης αυτής το ανώτατο όριο της αποζημίωσης περιοριζόταν σε 100.000 ευρώ και προβλεπόταν ποσόστωση ανάλογα με το ύψος της ζημίας. Πλην όμως, έπειτα από συντονισμένες ενέργειες της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος και παράθεση των εύλογων αντιδράσεων και των νομικά τεκμηριωμένων επιχειρημάτων μας, η τότε

ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών αποφάσισε την απόσυρση της σχετικής διάταξης, αναγνωρίζοντας έμπρακτα το εσφαλμένο της εν λόγω πρωτοβουλίας και τις ολέθριες συνέπειες που αυτή θα είχε ως προς τη διακινδύνευση των δικαιωμάτων των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων. Κατόπιν τούτου, η επαναφορά της, καταδεικνύει μία ακατανόητη εμμονή ορισμένων να κατευθύνουν προς προδήλως εσφαλμένη πορεία τη νομοθετική πρωτοβουλία, αδιαφορώντας για τις επίζημιες συνέπειες που πρόκειται να προκαλέσουν στην ασφάλεια των συναλλαγών και στην προστασία των εννόμων αγαθών των πολιτών.

Ως προς την ουσία του ζητήματος, επιθυμούμε να σας επισημάνουμε τον ιδιαίτερο ρόλο που επιτελεί στο δικαίό μας σύστημα και, ειδικότερα, στο ασφαλιστικό δίκαιο ο θεσμός του Επικουρικού Κεφαλαίου, ο οποίος θεσπίστηκε με στόχο την προάσπιση των συμφερόντων των ζημιωθέντων-παθόντων από ατυχήματα που προκαλούνται από ανασφάλιστα οχήματα. Κατά συνέπεια, η προσέγγιση του θεσμού αυτού με κριτήρια αποκλειστικά και μόνο λογιστικά-οικονομικά, με στόχο την περιστολή δαπανών, παραγνωρίζει την ιδιαίτερη αποστολή του Επικουρικού Κεφαλαίου και άγει σε ανάληψη αντιμετώπιση του ζητήματος, καταδεικνύοντας στην πραγματικότητα μία πλήρη κάμψη της έννοιας του κράτους δικαίου και μία απροθυμία αποτελεσματικής προάσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών.

Η αποστολή του Επικουρικού Κεφαλαίου έχει διαμορφωθεί, σύμφωνα και με τη βούληση του ιστορικού νομοθέτη, ως βαθύτατα κοινωνική και αποκαταστατική της νομιμότητας και του συναισθήματος δικαίου, ενόψει και του γεγονότος ότι η κυκλοφορία αυτοκινήτων αποτελεί σημαντικότερη πηγή κινδύνου, με νομικές προεκτάσεις. Παράλληλα, η καθημερινή δικαστηριακή πραγματικότητα έχει επανειλημμένα αποδείξει την ιδιαίτερα σημαντική συμβολή του στην παροχή οικονομικής αρωγής σε βαρύτατα τραυματισθέντα θύματα τροχαίων ατυχημάτων και στην άμβλυνση των συνεπειών τους, εξασφαλίζοντάς τους μία αξιοπρεπή διαβίωση, σύμφωνα και με την υποχρέωση μιας σύγχρονης πολιτείας.

Εντελώς ενδεικτικά και προκειμένου να αποκομίσετε προσωπική αντίληψη περί της σπουδαιότητας της αποστολής του Επικουρικού Κεφαλαίου, σας παραθέτουμε δικαστική απόφαση που επιδίκασε αποζημίωση σε ανήλικη μαθήτρια που υπέστη αναπηρία σε ποσοστό 83%, μεταξύ άλλων, για διαφυγόντα κέρδη λόγω της αδυναμίας της να εργαστεί και να αυτοσυντηρηθεί και εξαιτίας της επίδρασης της επελθούσας αναπηρίας στο μέλλον αυτής (Βλ. ΕφΘεσ 1328/2006). Παράλληλα, το Επικουρικό Κεφάλαιο ήταν εκείνο που κλήθηκε να καλύψει την αποζημίωση θύματος τροχαίου το οποίο, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, "ως συνέπεια των βαρυτάτων σωματικών βλαβών που υπέστη, σημαδεύτηκε με μη προβλεπόμενες να αποκατασταθούν στο μέλλον αναπηρία και παραμόρφωση του σώματος της, που είχαν και έχουν καταστρεπτικές συνέπειες στην προσωπικότητά της και την προσωπική της ζωή και θα επηρεάζουν μελλοντικά με πιθανότητα και κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων την οικονομική, επαγγελματική και κοινωνική εξέλιξη της, (αποκλείοντάς της) τη δυνατότητα να ασκήσει στο μέλλον ορισμένα επαγγέλματα που απαιτούν σωματική αρτιότητα και θα επιδρούν μελλοντικά στη μείωσή της προσωπικότητας της και επηρεάζοντας την ψυχική της διάθεση..." (Ετσι η ΕφΛαρ 90/2010). Με άλλα λόγια, η αποστολή του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι κάτι παραπάνω από απλώς αποκαταστατική της ενδεχόμενης προσβολής δικαιωμάτων των θυμάτων που μπορεί να προκαλέσει ένα ατύχημα και συνδέεται ευθέως με την ποιότητα της μελλοντικής τους ζωής και το δικαίωμά τους σε μια αξιοπρεπή διαβίωση. Είναι άραγε κοινωνικά δίκαιο να επιτραπεί να αφεθούν μετέωρα τα δικαιώματα των θυμάτων αυτοκινητικών ατυχημάτων και έρμεα της τύχης, κατά τρόπο που θα ισοδυναμεί με κατάλυση του κοινωνικού κράτους και του κράτους δικαίου;

Κατόπιν τούτων, αντιλαμβάνεστε κύριε Υπουργέ, το τεράστιο κενό που αναμένεται να δημιουργήσει η προωθούμενη ρύθμιση σε περιπτώσεις σοβαρότατων ατυχημάτων όπως είναι τα προαναφερθέντα καθώς η παροχή πλήρους αποζημίωσης προς τα θύματα θα καταστεί τελικά ανέφικτη και θα καταδικαστούν τα τελευταία σε διαβίωση μη αξιοπρεπή,

στα όρια της ανέχειας και της εξαθλίωσης, κατά πλήρη απαξίωση προς την ανθρώπινη ύπαρξη και τα προστατευόμενα από το κράτος έννομα αγαθά.

Επομένως, η επιμονή του δικηγορικού σώματος στην άμεση απόσυρση της εν λόγω τροπολογίας εξωτερικεύεται αποκλειστικά και μόνο ως προσπάθεια αποτροπής της φαλκίδευσης των δικαιωμάτων των πολιτών κατά τρόπο κοινωνικά ανάλγητο, πρωτοφανή, ιστορικά και νομικά λανθασμένο και πλήρως αναντίστοιχο με τη σύγχρονη πραγματικότητα και την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον κλάδο των ασφαλιστικών εταιριών που βυθίζεται σε ένα διαρκές τέλμα.

Η προωθούμενη νομοθετική μεταρρύθμιση δεν σχετίζεται απλώς και μόνο με ένα θεσμό με οικονομικές προεκτάσεις, αλλά αντικατοπτρίζει πλήρως τη στάση της συντεταγμένης πολιτείας έναντι του εννόμου αγαθού της υγείας και προς την προσωπικότητα όλων εκείνων που ενδεχομένως να πέσουν θύματα αυτοκινητικών ατυχημάτων και, δυστυχώς, καταδεικνύει εκ μέρους σας μία πρωτοφανή αδιαφορία έναντι αυτών και μια διάθεση πλήρους απαξίωσής τους, πλήρως αναντίστοιχη των απαιτήσεων της παρούσας συγκυρίας.

Γνωρίζετε πολύ καλά πως το δικηγορικό σώμα έχει εξ αρχής καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, τις οποίες πλέον επαναφέρει διά της παρούσας και θέτει εκ νέου στη διάθεσή σας, επεξεργασμένες και εμπλουτισμένες, αναμένοντας από τους θεσμικά αρμόδιους να τις μελετήσουν και να τις επεξεργαστούν, παραμερίζοντας εμμονές που οδηγούν σε απαξίωση των θεσμών και καταδεικνύουν την προχειρότητα, την εσφαλμένη στόχευση και την απαράδεκτη πορεία της νομοθετικής πρωτοβουλίας, στην οποία παρεισφρύει φυσικά και η διαχρονική απροθυμία της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του τόπου να ενισχύσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς αναφορικά με το καθεστώς λειτουργίας των ασφαλιστικών εταιριών και να συμβάλλει στην εξυγίανση του κλάδου. Ανάλογες, όμως, πρακτικές καταλήγουν να ισοδυναμούν με μια εν τοις πράγμασι υπόθαλψη οικονομικών ατασθαλιών

και λοιπών παραβατικών συμπεριφορών συγκεκριμένων προσώπων που λυμαίνονται το χώρο της ασφάλισης.

Σε μια εποχή που ο μέσος πολίτης βάλλεται πανταχόθεν και διαχρονικές κατακτήσεις του νομικού μας πολιτισμού θυσιάζονται στο βωμό της υιοθέτησης "μνημονιακών" πολιτικών αμφίβολης αποτελεσματικότητας, ένα ακόμα πλήγμα κατά της προάσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών θα ήταν ολέθριο. Κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου και σας δηλώνουμε πως αρνούμαστε να συναινέσουμε στον υποβιβασμό της ανθρώπινης ύπαρξης και αξιοπρέπειας, στην υποχώρηση τους για λόγους καθαρά εισπρακτικούς. Τα όρια της ανοχής μας ως πολιτών και, ιδίως, ως νομικών τείνουν πλέον να εξαντληθούν ενώπιον αλλεπάλληλων κοινωνικά άδικων και πλήρως ακατανόητων από την άποψη της κοινής λογικής μέτρων, που προωθούνται από τα γνωστά πλέον εξωθεσμικά κέντρα και από εγγώριους κύκλους οργανωμένων συμφερόντων.

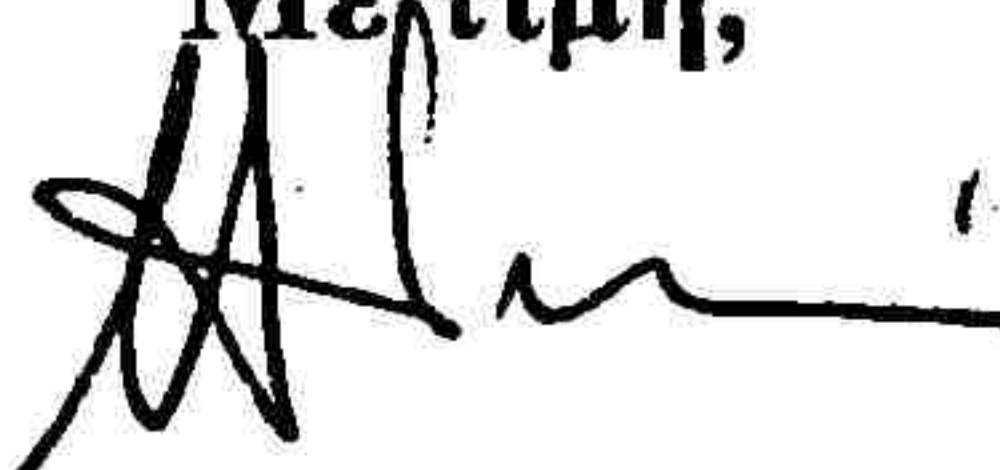
Για τους λόγους αυτούς, σας καλούμε:

- Να αναλογιστείτε τις ολέθριες συνέπειες που αναμένεται να έχει - σε επίπεδο νομικό και κοινωνικό, ασφάλειας των συναλλαγών και του δικαίου - η θέσπιση της κατατεθείσας διάταξης αναφορικά με τα θύματα τροχαίων ατυχημάτων που θα αδυνατούν να καλύψουν τη ζημία τους, καταδικαζόμενα στην ανέχεια και στην οικονομική εξαθλίωση, κατά τρόπο κοινωνικά ανάλγητο και απάνθρωπο, που δεν αρμόζει σε μία συντεταγμένη πολιτεία.

- Να αποσύρετε άμεσα την κατάπτυστη αυτή διάταξη και να κατευθύνετε κάθε σας ενέργεια προς το σκοπό της ενίσχυσης των ελεγκτικών μηχανισμών στην ασφαλιστική αγορά, και της οικονομικής ενδυνάμωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου, αποτρέποντας - έστω και την ύστατη στιγμή - τη μετακύλιση των προβλημάτων του στους Έλληνες πολίτες, παθόντες ή ασφαλισμένους.

Το δικηγορικό σώμα της χώρας, σεβόμενο το ρόλο του ως θεματοφύλακα θεσμών και τη διαχρονική του ιστορία σχετικά με την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών, δεσμεύεται να προασπίσει με κάθε μέσο δικαικές κατακτήσεις που εξασφαλίζουν το σεβασμό προς την ανθρώπινη ύπαρξη και αξιοπρέπεια κάθε ανθρώπου, μακριά από μικρόψυχες και ανάλγητες οικονομικές προσεγγίσεις.

Με τιμή,

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΛΕΡΓΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συνημμένα έγγραφα:

1. Το από 8-10-2012 Ενημερωτικό Σημείωμα της Ολομέλειας των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος σχετικά με την υπό ψήφιση ρύθμιση.
2. Η από 8-10-2012 Απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος σχετικά με τον επιχειρούμενο περιορισμό της ευθύνης του Επικουρικού Κεφαλαίου.

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ
«ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ»

Αθήνα, 8-10-2012

Με άρθρο στο σχέδιο νόμου για την *Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου περί της τροποποίησης του τελευταίου εδαφίου της παρ.1 του άρθρου 3 του ν.3986/2011 και άλλες διατάξεις*, το οποίο κατατέθηκε στις 5-10-2012 στη Βουλή από τον Υπουργό Οικονομικών Ιωάννη Στουρνάρα, παντελώς αιφνιδιαστικά, χωρίς καμία ενημέρωση των Δικηγορικών Συλλόγων και με πλήρως αδιαφανείς διαδικασίες, παρείσφρησε διάταξη, η οποία αλλάζει παντελώς το νομοθετικό καθεστώς του Επικουρικού Κεφαλαίου Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων .

~~Με το άρθρο αυτό του ανωτέρω σχεδίου νόμου επιχειρείται, για δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο, μείωση της ευθύνης του Επικουρικού Κεφαλαίου και ειδικότερα:~~

προδικασία τρίμηνης διάρκειας με υποβολή αίτησης αποζημίωσης στο Επικουρικό Κεφάλαιο και επίδειξη των αποδεικτικών εγγράφων προκειμένου να καταστεί στη συνέχεια παραδεκτή η άσκηση αγωγής.

ΣΤ) Απαγορεύεται η κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του Επικουρικού Κεφαλαίου και ο συμψηφισμός απαιτήσεων γεγονός που αποδυναμώνει την εκτελεστότητα της δικαστικής απόφασης που θα εκδοθεί και την καθιστά ουσιαστικά ανενεργή, μετατρέποντας σε κενό γράμμα την συνταγματικά προβλεπόμενη αρχή εννόμου προστασίας.

Είναι προφανές ότι αν τυχόν ήθελε ψηφισθεί η διάταξη αυτή θα καταρρεύσει όχι μόνο το σύστημα αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο, αλλά θα καταρρεύσει το όλο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης αυτοκινήτων που εισήχθη με τον ν. 489/1976.

Συγκεκριμένα, θα θιχθούν ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα τόσο των παθόντων όσο και των ασφαλισμένων καθώς, αφενός, οι παθόντες θα στερηθούν αδικαιολόγητα των νομίμων αξιώσεών τους κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου και, αφετέρου, οι ασφαλισμένοι κινδυνεύουν να βρεθούν ακάλυπτοι ασφαλιστικά σε περίπτωση που η ασφαλιστική εταιρία, η οποία νόμιμα λειτουργεί κατά τον χρόνο της σύναψης της ασφαλιστικής σύμβασης, μεταγενεστέρως πτωχεύσει ή ανακληθεί η άδεια λειτουργίας της.

πτώχευσης του ασφαλιστή συνιστά, αφενός, ανεπίτρεπτη ποινή για τον ασφαλισμένο για γεγονός για το οποίο δεν φέρει καμία ευθύνη, και, αφετέρου, συνιστά αντισυνταγματική απαλλοτρίωση του περιουσιακού δικαιώματος που ενσωματώνεται στην ασφάλιση, κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Επειδή με τις επιχειρούμενες ρυθμίσεις καταστρατηγούνται βάναισα τα δικαιώματα των ζημιούμενων προσώπων και μάλιστα σε εποχή οικονομικής κρίσης όταν οι συνέπειες των ατυχημάτων είναι ακόμη πιο οδυνηρές για την οικονομική και κοινωνική επιβίωση των θυμάτων.

Επειδή κατά τρόπο αντισυνταγματικό και παράνομο προσίδεται αναδρομική ισχύ στη διάταξη αυτή, καθώς καταλαμβάνονται ακόμη και γεννημένες αξιώσεις κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Επειδή είναι καινοφανής και αυθαίρετη και αντίθετη με θεμελιώδεις αρχές της πολιτικής δικονομίας, η υποχρεωτική προδικασία και η επίδειξη εγγράφων κατά τη διάρκειά της, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Επειδή είναι αντισυνταγματικό και παράνομο να στερείται η δικαστική απόφαση εκτελεστότητας.

Επειδή οι ανθρώπινες τραγωδίες δεν είναι απλοί αριθμοί σε στατιστικούς πίνακες, όπως θεωρεί η ηγεσία του Επικουρικού Κεφαλαίου η οποία εισηγείται τις

Η Πολιτεία οφείλει να αντιμετωπίσει τα υπαρκτά προβλήματα του Επικουρικού Κεφαλαίου με την οικονομική ενδυνάμωσή του και με την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών της Τράπεζας της Ελλάδας στην ασφαλιστική αγορά και την πάταξη του ιδιαιτέρως διαδεδομένου φαινομένου των ανασφάλιστων οχημάτων και όχι με την μετακύλιση των προβλημάτων στους Έλληνες πολίτες, παθόντες ή ασφαλισμένους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Αθήνα, 8-10-2012

Με προσθήκη-τροπολογία στο σχέδιο νόμου που αφορά στην τροποποίηση του ν.3966/2011 και άλλες διατάξεις που κατατέθηκε αιφνιδιαστικά στις 5-10-2012 στη Βουλή, εισάγεται διάταξη με την οποία ουσιαστικά επιβάλλεται μερική παύση πληρωμών από το «Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης Ατυχημάτων από Αυτοκίνητα».

Πρέπει να σημειωθεί, ΠΡΩΤΟΝ ότι οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις (παρότι παρεισφρήσανε ανεξήγητα σε νομοσχέδιο που ενσωματώνει διατάξεις που αφορούν μέτρα εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής) δεν αποτελούν διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, είναι η δεύτερη προσπάθεια της ηγεσίας του Επικουρικού Κεφαλαίου να περάσει από τη Βουλή τις ρυθμίσεις αυτές καθώς οι ίδιες σχεδόν ρυθμίσεις είχε γίνει προσπάθεια και πέρυσι να ψηφιστούν με το άρθρο 48 του σχεδίου νόμου «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων κλπ» που κατατέθηκε στις 1-9-2011 στη Βουλή. Τότε, κάτω από τη γενική κατακραυγή, ο ίδιος ο τότε Υπουργός

Οικονομικών και σήμερα Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος, είχε αποσύρει τη διάταξη. Ένα περίπου χρόνο μετά, η διοίκηση του Επικουρικού Κεφαλαίου επανέρχεται και προτείνει τις ίδιες ρυθμίσεις, εμπλουτισμένες μάλιστα με ακόμη πιο δυσμενείς διατάξεις για τους πολίτες.

ΤΡΙΤΟΝ, Η έννοια της επικουρικότητας της λειτουργίας του Επικουρικού Κεφαλαίου, η οποία αναφέρεται με τρόπο παντελώς εσφαλμένο και διαστρεβλωμένο στην αιτιολογική έκθεση επιχειρώντας να αιτιολογήσει τις διατάξεις αυτές, προϋποθέτει την αποζημίωση του παθόντα από άλλον φορέα, όπως στην περίπτωση καταβολής αποζημίωσης από ασφαλιστικό οργανισμό. Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργείται η υποχρέωση της αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει κανένα άλλο νομικό πρόσωπο υπόχρεο προς αποζημίωση με αποτέλεσμα ο παθών να παραμένει παντελώς ακάλυπτος. Αυτό ισχύει καταρχήν με την χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης που εξαιρείται παντελώς της αποζημίωσης του Επικουρικού. Το ίδιο όμως ισχύει και για τις λοιπές αξιώσεις στην περίπτωση ανάκλησης της άδειας του ασφαλιστή, καθώς η παντελώς αβέβαιη πιθανότητα να λάβει ο παθών στο μακρινό μέλλον ένα παντελώς απροσδιόριστο ποσό αποζημίωσης από την εκκαθάριση μίας αφερέγγυας ασφαλιστικής εταιρείας, της οποίας ανακλήθηκε η άδεια ακριβώς γιατί δεν είχε επάρκεια κεφαλαίων, δεν μπορεί να θεμελιώσει νομικά τον ισχυρισμό περί επικουρικότητας και να δικαιολογήσει την προτεινόμενη μερική παύση πληρωμών από το Επικουρικό Κεφάλαιο.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ, οι διατάξεις αυτές αναιρούν τον ίδιο τον σκοπό ίδρυσης του Επικουρικού Κεφαλαίου βάσει μάλιστα κοινοτικής νομοθεσίας με την οποία η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να συμμορφώνεται.

1. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΌΛΕΣ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΤΟΥ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΛΟΓΩ ΨΥΧΙΚΗΣ ΟΔΥΝΗΣ

1α. Τι σημαίνει για τους παθόντες η κατάργηση της υποχρέωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου να αποζημιώνει ψυχική οδύνη παρότι προβλέπεται τέτοια αποζημίωση στον Αστικό Κώδικα (932 ΑΚ) και παρότι στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν υφίσταται κάλυψη από ασφαλιστική εταιρεία:

Παράδειγμα: Σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος τα ορφανά παιδιά, η χήρα, οι γονείς και όσοι εκ του Νόμου δικαιούνται ψυχικής οδύνης, δεν θα λαμβάνουν καμία απολύτως αποζημίωση από το Επικουρικό Κεφάλαιο παρά μόνο για την κατασκευή του τάφου του προσφιλούς τους προσώπου, τις τυχόν υλικές ζημίες του οχήματος και για τυχόν αξιώσεις τους εκ διατροφής. Την χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη θα δικαιούνται να την αναζητήσουν μόνο από τον υπαίτιο αν αυτός δεν είναι άγνωστος και αν έχει περιουσία

1β Τι σημαίνει για τους υπαίτιους οδηγούς η κατάργηση της υποχρέωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου να αποζημιώνει ψυχική οδύνη και ηθική βλάβη:

προσλαμβάνει από

Στην περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος, ο υπαίτιος οδηγός είτε είναι ανασφάλιστος κατά τον χρόνο του ατυχήματος είτε ακόμη και στην περίπτωση που ήταν ασφαλισμένος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, αλλά η εταιρία του μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της, υποχρεούται εξ ιδίων χρημάτων να αποζημιώσει στο σύνολό της την ψυχική οδύνη των συγγενών..

1γ. Η εξαίρεση της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης από την αποζημίωση του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι αντισυνταγματική.

Σύμφωνα με την νομολογία του Αρείου Πάγου, η χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η ψυχική οδύνη, επιτελεί αποκαταστατική λειτουργία για την τρωθείσα προσωπικότητα του παθόντα και συναρτάται με το συνταγματικό δικαίωμα της προστασίας αξίας του ανθρώπου που κατοχυρώνεται με το *άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος* και το οποίο αποτελεί θεμελιώδη αρχή του νομικού μας συστήματος, καθώς δεν μπορεί να αναθεωρηθεί *άρθρο 110 παρ. 1 του Συντάγματος*. Κατά συνέπεια κάθε διάταξη η οποία καταργεί την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και ψυχικής οδύνης είναι ευθέως αντισυνταγματική

1δ. Η εξαίρεση της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης από την αποζημίωση του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι αντίθετη με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Το *άρθρο 1 παρ.4 εδ.α' της 84/5/ΕΟΚ Κοινοτικής Οδηγίας* η οποία ρυθμίζει το καθεστώς του Επικουρικού Κεφαλαίου και η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το Π.Δ. 264/91 προβλέπει ρητά την υποχρέωση του Επικουρικού Κεφαλαίου να αποζημιώνει

πλήρως τα θύματα τουλάχιστον εντός των ορίων της υποχρέωσης ασφάλισης. Κατά συνέπεια, εφόσον η υποχρέωση ασφάλισης καλύπτει και τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, δεν μπορεί η συγκεκριμένη αξίωση να εξαιρεθεί της υποχρέωσης αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου.

2. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΑΠΟΖΗΜΪΩΣΗΣ ΑΠΌ ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΆΛΑΙΟ αν ο υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της.

2α. Τι σημαίνει για τους παθόντες η επιβολή ανωτάτου ορίου αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο στις περιπτώσεις αυτές.

Παραδείγματα: Σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος, οι λοιπές (πλέον της ψυχικής οδύνης) αξιώσεις των συγγενών, κυρίως από στέρηση διατροφής, και σε περίπτωση βαρύτατου τραυματισμού, οι αξιώσεις του παθόντα, κυρίως από στέρηση εισοδημάτων εκ της εργασίας του, οι οποίες αν είναι μόνιμα ανάπηρος αφορούν όλο το υπόλοιπο της ζωής του, αποζημιώνονται πλέον *μερικώς* από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν ο δράστης του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της.

Συγκεκριμένα, επιβάλλεται ανώτατο όριο αποζημίωσης 100.000 Ευρώ για τις αξιώσεις αυτές του παθόντα, πλην όμως, ακόμη και αυτή η αποζημίωση δεν καλύπτεται πλήρως από το Επικουρικό Κεφάλαιο αλλά υπόκειται παντελώς αδικαιολόγητα και αυθαίρετα σε κλιμακωτή ποσόστωση ανάλογα με το ύψος της ζημίας και μάλιστα στα σοβαρότερα

ατυχήματα το ποσό που θα καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο περιορίζεται στο 70% της αποζημίωσης.

Το υπόλοιπο της αποζημίωσης που δεν θα καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο, τα θύματα και σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος, οι συγγενείς των θυμάτων θα δικαιούνται να τα αναζητήσουν από τον υπαίτιο οδηγό αν αυτός έχει περιουσία.

2β. Τι σημαίνει για τους υπαιτίους οδηγούς η επιβολή ανωτάτου ορίου αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν η εταιρία στην οποία ήταν ασφαλισμένοι μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της

Τόσο σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος όσο και στις λοιπές περιπτώσεις ατυχημάτων ακόμη και με σοβαρότατο τραυματισμό, ο υπαίτιος οδηγός παρότι ήταν ασφαλισμένος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, παρότι δεν φέρει καμία ευθύνη για ένα εξωτερικό της βούλησης και δράσης γεγονός, όπως είναι η μεταγενέστερη πτώχευση ή ανάκλησης της άδειας της ασφαλιστικής του εταιρίας, τιμωρείται να καταβάλει το επιπλέον ποσό αυτού που θα καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο εξ ιδίων χρημάτων.

2γ. Η ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται ανώτατο όριο αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν ο υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της είναι αντισυνταγματική καθώς απαλλοτριώνονται μερικώς τα περιουσιακά δικαιώματα που ενσωματώνονται στην ασφάλιση, κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος, το οποίο προστατεύει και τα ενοχικά δικαιώματα, και του άρθρου 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ

2δ. Η επιβολή ανωτάτου ορίου αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι αντίθετη με το Κοινοτικό Δίκαιο (84/5/ΕΟΚ Κοινοτική Οδηγία).

Ο εθνικός νομοθέτης δεν μπορεί να περιορίσει το ύψος της αποζημίωσης παρά μονάχα να προσδώσει ή όχι επικουρικό χαρακτήρα στην παρέμβαση του Επικουρικού Κεφαλαίου (δηλαδή αν μέρος της αποζημίωσης του θύματος καλύπτεται από ασφαλιστικό ταμείο τότε, όπως συμβαίνει σήμερα, το Επικουρικό Κεφάλαιο καταβάλλει το υπόλοιπο της δικαιούμενης αποζημίωσης)

2ε. Η ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται ανώτατο όριο αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν ο υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της είναι νομοτεχνικά κακότεχνη.

(i). Ενώ στις περιπτώσεις του άγνωστου οδηγού και του ανασφάλιστου υπάρχει ρητή αναφορά στην παραγραφή, στην περίπτωση της ανάκλησης της άδειας ή πτώχευσης του ασφαλιστή δεν υπάρχει καμία αναφορά στην παραγραφή. Θα πρέπει και στην περίπτωση αυτή να αναφερθεί ότι η σχετική αξίωση υπόκειται στην κατά το άρθρο 10 παρ.2 παραγραφή.

(ii). Δεν διευκρινίζεται ως θα όφειλε αν το όριο αποζημίωσης (πλαφόν) είναι ανά ατύχημα ή ανά θύμα

Δεδομένου ότι πλέον στο Ελληνικό δίκαιο (άρθρο 33 παρ 2 ν.3746/2009 (ΦΕΚ 27Α/6-2-2009) το οποίο τροποποίησε το άρθρο 6 παρ. 5 του ΠΔ 237/86 (κωδ. ν.489/1976).), κατ'εφαρμογή Κοινοτικής Οδηγίας (υπ' αριθμ. 2005/14/ΕΚ) οι αποζημιώσεις

υπολογίζονται ανά θύμα και όχι ανά ατύχημα, θα έπρεπε και η συγκεκριμένη διάταξη να εναρμονίζεται με την νομοθετική αυτή κατεύθυνση.

3. Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΚΛΗΘΕΝΤΩΝ ΑΠΟ ΠΡΟΘΕΣΗ

Με το ισχύον σήμερα καθεστώς, όταν ο υπαίτιος οδηγός είναι διαφορετικός από τον ασφαλισμένο ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου, η ασφαλιστική εταιρεία εξακολουθεί να ευθύνεται έναντι του παθόντα και, συνεπώς, η ευθύνη του Επικουρικού Κεφαλαίου στα ατυχήματα από πρόθεση περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις που ο υπαίτιος οδηγός είναι ο ίδιος με τον ασφαλισμένο.

Η απαλλαγή του Επικουρικού Κεφαλαίου μπορεί να γίνει μόνο στα ασφαλισμένα αυτοκίνητα και μόνο εφόσον νομοθετηθεί ταυτόχρονα η ευθύνη της ασφαλιστικής εταιρείας στις περιπτώσεις αυτές, κάτι που όμως δε γίνεται

Απαλλαγή του Επικουρικού Κεφαλαίου όταν το ατύχημα προκαλείται από ανασφάλιστο όχημα δεν είναι νοητή και αντίκειται στο σκοπό της ίδρυσης και ύπαρξής του.

4. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΩΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Η καινοφανής αυτή διάταξη πέραν της ελλιπούς και κακότεχνης διατύπωσής της καθώς δεν καθιερώνει διακοπή παραγραφής με την υποβολή αίτησης προς το Επικουρικό, ~~παραβιάζει την θεμελιώδη στη δικονομία ισότητα των όπλων των διαδικών με την υποχρεωτική κατάθεση των εγγράφων του ενάγοντα με την αίτηση αυτή και, επίσης,~~

κατά τον τρόπο αυτό θέτει αδικαιολόγητα εμπόδια στην άσκηση του συνταγματικού δικαιώματος των παθόντων για έννομη προστασία.

5. Η ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ ΣΤΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΝΝΟΜΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Ο προγραμματισμός πληρωμών ενός ΝΠΙΔ δεν είναι ούτε ανεξέλεγκτος ούτε υπεράνω των νομικών υποχρεώσεων του.

Άλλωστε, η εκτελεστότητα της δικαστικής απόφασης είναι βασική προϋπόθεση ώστε η συνταγματική πρόβλεψη περί παροχής έννομης προστασίας να είναι πλήρης και ουσιαστική (άρθρο 20 παρ. 1 Συν/τος). Κατά συνέπεια, είναι αντισυνταγματική η διάταξη με την οποία απαγορεύεται η κατάσχεση σε βάρος του Επικουρικού Κεφαλαίου.

6. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ.

6α. Από την αναδρομικότητα της διάταξης καταλαμβάνονται ατυχήματα τα οποία έχουν συμβεί μέχρι τη τυχόν δημοσίευση της σχετικής ρύθμισης ακόμη και αν έχουν συζητηθεί σε πρώτο και σε δεύτερο βαθμό, ακόμη και αν τα θύματα έχουν εξετασθεί από πραγματογνώμονες ιατρούς που όρισε το δικαστήριο, ακόμη και αν έχουν μεσολαβήσει 10 και 12 χρόνια από το ατύχημα και δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση, ακόμη και αν έχει κερδηθεί σε νομικό επίπεδο η υπόθεση στον Άρειο Πάγο και επανεξετάζεται από το Εφετείο ως δικαστήριο παραπόμπής, κ.ο.κ.

6β. Η αναδρομική εφαρμογή που προβλέπει η συγκεκριμένη διάταξη είναι αντισυνταγματική και δεν μπορεί να εφαρμοσθεί από τα Δικαστήρια καθώς με την αναδρομή ο νομοθέτης παρεμβαίνει στην απονομή της δικαιοσύνης, προσκρούει δε στην πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου η οποία προβλέπει ότι απαγορεύεται η αναδρομικότητα του νόμου όταν προσβάλλει κεκτημένα δικαιώματα κατά το άρθρο 17 του Συντάγματος, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα ενοχικά δικαιώματα όπως είναι οι αξιώσεις του παθόντα από τροχαίο ατύχημα (ΟΛΑΠ 6/2007, ΑΠ 1939/2009 Βλ. επίσης, άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου στην ΕΣΔΑ, με το οποίο προστατεύεται κάθε δικαίωμα του ανθρώπου στην περιουσία του)

6γ. Η αναδρομική εφαρμογή που προβλέπει η συγκεκριμένη διάταξη είναι αντίθετη με την αρχή του Κράτους δικαίου και το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, καθώς είναι ανεπίτρεπτη κάθε παρέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στην απονομή της δικαιοσύνης, άρα και κάθε νομοθετική ρύθμιση με την οποία επιδιώκεται να επηρεαστεί το αποτέλεσμα σε εκκρεμείς δίκες (από 7-11-2000 απόφαση ΕΔΔΑ στην υπόθεση *Αναγνωστόπουλος κ.λ.π κατά Ελλάδας*).

Επιπλέον, με τη νομοθετική αυτή παρέμβαση παραγράφονται νομοθετικά υφιστάμενες νομικά αξιώσεις των παθόντων κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου το οποίο αποτελεί ανεπίτρεπτη νομοθετική παρέμβαση αντίθετη με το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (από 22-10-1997 απόφαση ΕΔΔΑ στην υπόθεση *Παπαγεωργίου κατά Ελλάδας*. Επίσης, ΣτΕ 6/2010)

Ο κρίσιμος χρόνος είναι ο χρόνος που επήλθε ο ασφαλιστικός κίνδυνος δηλαδή ο χρόνος του ατυχήματος. Κατά συνέπεια καμία διάταξη δεν μπορεί να έχει εφαρμογή για τροχαία ατυχήματα που συνέβησαν προ της δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

7. Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗ ΚΑΙ ΣΩΡΕΙΑ ΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΌΓΚΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ, θυμάτων και υπαιτίων.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση, όχι μόνο δεν θα βοηθήσει στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, αλλά θα πολλαπλασιάσει τον όγκο της δικαστικής ύλης, καθώς για ένα ατύχημα θα ανοίγονται περισσότερες της μίας δίκες με πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης και ανακοπές κατ' αυτών, δίκες για προσωπική κράτηση, δίκες για συντηρητική κατάσχεση της περιουσίας του υπαίτιου οδηγού, ποινικές δίκες κατά του υπαίτιου καθώς τα θύματα πλέον δεν θα δηλώνουν ότι δεν επιθυμούν ποινική δίωξη του υπαίτιου κατά το άρθρο 315 Ποινικού Κώδικα κλπ.

8. Τα υπαρκτά προβλήματα του Επικουρικού Κεφαλαίου δεν επιλύονται με την μερική παύση πληρωμών των «δανειστών» του που στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι τραπεζίτες, αλλά μία ιδιαίτερα αδύναμη κοινωνικά και οικονομικά ομάδα πολιτών που απαρτίζεται κατά κύριο λόγο από ανάπηρους εξ αυτοκινητικών ατυχημάτων και από ορφανά, χήρες και γονείς θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων.

Είναι αδιανόητο το κράτος να παρεμβαίνει κατά τέτοιο προστατευτικό τρόπο υπέρ ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, οι δε ρυθμίσεις αυτές δεν απορρέουν από υποχρεώσεις της χώρας μας για τη μείωση δημοσίων δαπανών.

Η λύση των προβλημάτων του Επικουρικού Κεφαλαίου απαιτεί πολιτική βούληση για ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών στην ασφαλιστική αγορά και αύξηση των πόρων του Επικουρικού Κεφαλαίου από τα ασφάλιστρα των συμβολαίων αστικής ευθύνης από τροχαία ατυχήματα, καθώς και από την πάταξη του διαρκώς διογκούμενου φαινομένου των ανασφάλιστων οχημάτων.

Καταλήγοντας, η προτεινόμενη ρύθμιση είναι αντισυνταγματική, αντίκειται στο Κοινοτικό Δίκαιο, είναι άδικη και κοινωνικά ανάλογη καθώς τιμωρούνται τα θύματα αλλά και οι ασφαλισμένοι τροχαίων ατυχημάτων, υπάρχει δε κίνδυνος να γίνει προπομπός και υπόδειγμα και αντίστοιχων ρυθμίσεων που θα αφορούν μετά το Επικουρικό Κεφάλαιο, και τις ασφαλιστικές εταιρίες.

Είναι προφανές ότι επιστρέφουμε στο καθεστώς προ του 1976, οπότε εισήχθηκε ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης οχημάτων (ν. 489/76) και τα τροχαία ατυχήματα και οι αποζημιώσεις εξ αυτών μετατρέπονται και πάλι σε νομική και οικονομική ζούγκλα με εν δυνάμει θύματα όλους του Έλληνες πολίτες που τυχόν εμπλακούν σε τροχαίο ατύχημα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ